

Ondertussen werd het artesisch water veelvuldig gebruikt door de bevolking voor andere doeleinden dan drinkwater, zodat het stadsbestuur besloot om twee fonteinën op de artesische put aan te sluiten.(1)

Deze fonteinën, één nabij de vroegere schouwburg (hoek Marie-Joséplein en A. Buylstraat) en één ter hoogte van het vroegere "gevang"(2), werden in 1863 aangesloten.

Om over voldoende druk te beschikken om deze fonteinën te voeden werd een vergaarbak gebouwd op 1,5m boven de bron.

Sommigen beschouwen deze vergaarbak met de leidingen naar de fonteinën als de eerste Oostendse watertoren met het embryo van het huidige waterbedelingsnet.

Al vlug vindt de bevolking het aantal fonteinën evenals de waterdruk onvoldoende en het "Stadsbestuur neemt op 10 mei 1869 het besluit om het water hoger te doen stijgen en de uitbreiding van het net te verzekeren".

"Op 13 februari 1871 beslist de gemeentelijke overheid om een watertoren van 12m hoogte in het Leopoldpark op te richten en de private aansluitingen toe te laten ; hetzelfde jaar werd een tariefreglement gestemd met een eerste uitdeling van 2 soorten water en naderhand van gefiltreerd water, zonder aanduiding van de herkomst. De watertoren werd in 1872 voltooid en het vaartwater, genomen uit de buizen die de vijvers van het Leopoldpark spijsden, zonder dat zulks vóór aan het licht kwam, werd in de leidingen gestoken."(3)

De eerste eigenlijke watertoren was een feit!

Hij bevond zich aan de rand van het Leopoldpark ter hoogte van het kruispunt van de huidige H. Serruyslaan & K. Janssenslaan.

(1) André Vandenauwele, "Gas, elektriciteit en water te Oostende", p. 79.

(2) Daarover schreef dhr V. De Cherf in "De Plate", 5de jg., nr. 6, p. 7 : "Het fonteintje aan den Hof" (nevens het oud postgebouw nabij het Babylonestraatje)

(3) Dr. Moureaux, burg., toespraak 23.9.1923 (Zeewacht 29.9.1923)